

nem na drugo samotno pot, da bi mogel nemoten to, kar sem slišal, prežvekat in si iz vsega sestaviti kako podobo. Da sem vjel na uho važen kos velike skrivnosti, tega sem bil gotov; da ta skrivnost obsega reči spadajoče v področje kazenske sodnije, to sem slutil. Le za nekaj mi je bilo žal, namreč, da nisem obraza one stare ženske videl; ako bi ga bil videl, potem bi bil morda spoznal tudi žensko, katere glas se mi je tako znan zdel, znamenje, da sem imel ž njo že kedaj opraviti. Al kedaj in kje? V svojem poklicu sem imel opraviti že s toliko ženskami, mladimi in starimi, da se posamesnih nisem mogel več spomniti.

„Baron“ Kronberg tedaj ni baron in ona ženska, ki velja za njegovo suprugo, je vse kaj drugega. Katero pa je potem njegovo pravo ime in kaj se drži tega pravega imena, zakaj si je vzel tujega? Morda se skriva za vsem tem kako grozno hudodelstvo.

Nehoté mi pride na misel umor vdove Reberjeve, katere morilec je tako brez vsega sledú zginil in še zdaj ni zasačen. Jamem sestavljati si to, kar sem slišal. „Baron“ je govoril o treh osebah, ki za nekaj vedó, o sebi, materi svoji in o neki drugi osebi, ki pa tudi molči in ne bo včakala novega leta. Ta oseba je toraj zelo stara ali pa bolna za smrt. Pa zakaj bo molčala? Ali morda ne more govoriti?

(Dalje prihodnjič.)

Naši dopisi.

V Gorici 4. marcija. — Mortuos plango. Sinoči med 6. in 8. uro se je kakor blisk raznesla po Gorici grozna novica, da se je dr. Lavrič v gostilnici pri „3 kronah“ — ustrelil. Tragičen konec žalostnega življenja! Prišel je bil o polnoči (od 2. do 3. dne t. m.) iz Trsta; včeraj dopoldne — menijo, da se je usmrtil, a še le proti večeru so sobo odprli in — oh, grozoviti prizor! — našli ga ležečega na tleh sè samokresom v roci. Ustrelil se je bil v glavo! — Že pred nekimi tedni so govorili v Tominu (kjer je bival dr. Lavrič že v drugo kot advokat), da je doktor „izginil“ in se podal brž ko ne v Trst — zdraviti se. Začelo se mu je bilo namreč spet mešati. Ta vzrok so njegovemu odhodu podtikali z ozirom na to, da od onega časa, ko mu je bilo ob prvem njegovem bivanju v Tominu v možganih zavrelo, ni bil popolnoma čiste pameti več. Tudi telesno ni bil prav zdrav, čeravno je bil videti krepak; le čudovita zdržnost njegova v jedi in pijači ga je držala po koncu — telesno in duševno. Vzrokov prve njegove blaznosti pred mnogimi leti ne gre tu razpravljati. Nasledek dolge mučne dušne borbe bil je med drugimi tudi ta, da se ga je lotila popreverska monomanija, potem pa da je „pro forma“ prestopil k protestantovski veri in bil edini slovenski zastopnik „nemške“ vere. Pripomogla je pa k temu tudi malomodrost nekega „gospoda“, ki ni bil kos vzvišenemu svojemu poklicu. (Čudna so pota božje previdnosti! Tega gospoda je tudi pred nekaj leti nenavadna smrt zadela — padel je v Trstu v morje). Sicer pa dr. Lavrič ni bil zagrizen sovražnik katoliške vere in tudi duhovščine ne, in, če so kje njegovi spisi ali govorili na to cikali, — vleklo ga je k temu le bolj žalostno slovensko norenje poslednjih 2–3 let. Jez mislim celó, da se ne motim, ako trdim, da se je Lavrič večkrat kesal, da je bil odpadel od vere „narodu priljubljene“. — O narodnjaštvu njegovem in javnem delovanju so časniki veliko in še preveč pisarili, prijetli njegovi preveč govorili in v zvezde ga kovali. To vse je priprostega moža spravilo v neko nenaravno, nepopisljivo duševno stanje. Lavričeva „slava“ je imela dobro podlago; ali plašč, s katerim so njeno podobo ogrnili,

bil je preumetno narejen, preumetno nališpan. — Narodnjak slovenski je postal dr. Lavrič pozno — še le takrat, ko je prvič bival v Tominu, in sosebno, ko je bil v Ajdovščini. Pisatelj teh vrst je imel mnogo-krat priliko, biti mu v slovenščini učitelj. — Rekli smo dr. Lavriču „oče primorskih čitalnic“; ali, kakor je sam bil idealist, tako so bile tudi njegove ustanove po večem le gradovi v zraku; od mnogih njegovih čitalnic ni ne duha ne sluha več. — Pisal je dr. Lavrič mnogo za časnike. Odlikovala se je njegova pisava po neki uglašenosti, po umetnem ritmuzu in posnemanji staroklasičnih govornikov in njihove dialektike; pogrešali smo pa v njegovih spisih prave jedernatosti in globokomiselnosti. — Kot odvetnik ni imel Lavrič veliko klientov in še tem ni znal prav vstreči; zato so zahajali še celó prvi spoštovalci njegovi raji k njegovim in svojim političnim nasprotnikom. To pa in jako pičli zaslužek ga ni tlačilo, kajti bil je z malim zadovoljen, ker je živel kakor Diogenes. — Neka posebnost v Lavričevem značaju je bila ta, da je rad dijake zbiral okoli sebe in vedel se, kakor starogrški modrijani. Učil je deklamatoriko, razlagal „svobodo“, „narodnost“, „politiko“ in dr. r. Toda mu je vlada to delovanje ustavila. — Od 1868. l. bila je vsaka druga njegova beseda — „svoboda“; v šali smo mu zato rekli „doktor-svoboda“. Meni je enkrat „svobodo“ tako oznanil, da sem razumel, kakor da bi mu bila „svoboda“ in „autonomija“ blizo vse eno. Po nikakem pa ni bila njemu svoboda to, kar večini sedanjih materialistov in nihilističnih radikalcev. — Najsičajnije črte v njegovem značaju so, da je narod naš resnično, dasi sploh nepraktično, ljubil, da je skoz in skoz nesebičen bil kakor malokedo drug, in pa ne časti lakomen. — Mnogim težavnim nalogam v javnem življenju ni bil po vsem kos, kar je bilo eden poglavitnih vzrokov, da je izstopil iz deželnega odbora in dosledno iz deželnega šolskega sveta. — Priprostost in dobrohotnost njegovo in čisti njegov patriotizem je marsikedo za strankarske namene zlorabil. — Narisal sem moža „sine ira et studio“, pa tudi „sine admiratione“ po živi podobi njegovi, ki si mi je že davno v spomin in um dobro utisnila. — Povrnimo se spet k mrliču. Natančnejših dát o samomoru priobčijo gotovo drugi časniki; jaz naj povem le to, da so sinoči ob 9. uri prenesli truplo na pokopališče v mrtvašnico, pa da ga jutre (v nedeljo) nazaj v mesto prinesejo, od koder se ima (iz protestantovske cerkve) napraviti veličasten pogreb.

Iz Kranja. (Čitalnica) naša napravi 12. dne t. m. veliko „besedo“, kateri program je sledeči: 1. S. Jenko: „Sablja moja“, zbor. 2. L. Toman: „Edinost“, deklamacija. 3. J. Rumel: „Récréations pour piano sur Trovatore, à 4 mains“. 4. D. Jenko: „Strunam“, čveterospev. 5. Weiksler: Potpourri iz slov. pesmic (citre, gosli, glasovir). 6. B. Ipavic: „Kdo je mar?“ (štev. 2) zbor in solo. 7. Umek Okiški: „Domovini“, deklamacija. 8. Nedved: Na straži, bariton-solo z brenčočim zborom. 9. A. Diabelli: Potpourri po motivih iz opere Beatrice di Tenda od Bellini-ta. 10. Zajec: „U boj“, zbor. — Začetek ob 8. uri.

Iz Šenturške gore na Gorenskem 4. sušca. — Skopnel je nam sneg po solnčnatih brežinah in prve spomladne cvetlice so že pririle iz prebujene, ogrete zemlje. Lepo se razcvetajo: bele slepice ali kurijce (Helleborus niger), zeleni teloh (Helleborus viridis), pritlikasti jaglič (Primula acaulis); jeternik (Anemone Hepatica); pljučnica (Pulmonaria officinalis), nuče (Crocus vernus), lapuh (Tussilago Farfara), rigelci ali male marjetice (Bellis perennis), vresje (Erica carnea), dišeče, pasje in bele vijolice (Viola odorata, canina et alba); leska (Corylus Avellana) tudi že praši. — Ljubko se

zibljeta o toplih dneh po zraku metuljčka: rumenček (*Colias Rhamni*) in pa mali koprivar (*Venessa Urticae*). Poljski muren (*Gryllus campestris*) se je tudi že prebudil iz svojega zimskega spanja ter se hodi pred luknjico ogrevat na blagodejnesolne žarke. Veselo šviga že okoli brzonožna arsejca ali martinček (*Lacerta agilis*) opazovaje, kje bo kako mušico zasačila, ki so se tudi že prikazale. In v logu in okoli pohišstva, o kako milo, kako veličastno popevajo tički, hvaleči Boga, svojega stvarnika. Huda, zelo občutljiva je bila zima, a vse nam oznanuje zdaj bližajočo se ljubomilo spomlad.

Robič.

Iz Ljubljane. — Deželni zbor se je včeraj po slovesni sv. maši ob 11. uri dopoldne začel z navadnimi formalitetami. Preč. gospoda knezoškofa ni bilo v zbor, pa tudi nekoliko družih poslancev še ne. Novo izvoljena vitez Vesteneck in baron Taufferer sta predpisano obljubo storila. Za ravnatelja zbornice sta bila izvoljena dr. Poklukar in dr. vitez Zavinšek, za pregledovalca sejinih zapisnikov pa Murnik in Dežman. Deželni glavar vitez dr. Kaltenegger je naznanil 7 predlog deželnega odbora, c. k. deželni predsednik vitez Widman pa je v vladnem imenu izročil načrt postave o Ljubljanskem mahovji in napovedal še eno predlogo (premembro §. 68. občinske postave za Ljubljano). — Prihodnja seja je jutro (v četrtek), za katere je deželni glavar določil prvo obravnavo danes izročenih predlog in pa volitev poslancev v 4 odseke: 9 v finančni odsek, 5 v peticijski odsek, v odsek za pretres poročila deželnega odbora 7, v gospodarski (kmetijske reči zadevajoči) odsek pa 9 poslancev. — Če je res, kar se govori, je deželnim zborom odločeno le kratko življenje: zboru Českemu in Galiskemu 6 tednov, vsem drugim pa le po 4 tedne. Po veliki noči — 24. aprila — se začne zborovanje delegacij, ki ima 4 tedne trajati; septembra meseca se ima zopet začeti državni zbor. — Ker so to zadnji deželni zbori 6letne parlamentarne dobe, po katerih pridejo nove volitve deželnih poslancev, se utegne tu in tam, če tudi bo zborovanje le kratko, vendar marsikaj zanimivega slišati v njihovih obravnavah.

— (V poslednjem mestnem zboru) ste se obravnavali dve stvari, katerih je treba omeniti. Presojale so se reklamacije proti imeniku volivcev, kakor ga je magistrat sestavil. Celó malo od narodne stranke jih je bilo odobrenih in reklamacija društva „Slovenije“ vsa zavržena s pretvezo, da le volivci imajo pravico do pritožeb. Dr. Karol Bleiweis je ugovarjal, da te določbe ni v volivni postavi in da se nikoli poprej niso zame-tovale take reklamacije; al nič ni pomagalo; glasovali so in po rotovškem pravilu „Macht geht vor Recht“ bila je „Slovenije“ reklamacija — pod klop vržena. Tudi o predstavljanji volivcev iz razredov v razrede so kazali gospodje veliko izurjenost; tako predstavljeni se pa zdaj ne morejo več pritožiti. Takó „svoboda“ tolmačijo liberalci! — Drug predmet te seje bila je adresa grofu Antonu Auerspergu za njegov 70. god, in pa sklep, da se „novi trg“ v Ljubljani vprihodnje imenuje „Auerspergov trg.“ Ker je že v predzadnji seji odbor-nik Potočnik v imenu narodnih zastopnikov izjavil, da se oni ne vdeležijo nameravane čestitke, je v današnji seji dr. Karol Bleiweis le protestoval zoper frazo v dr. Schreyevem nagibnem poročilu, da „ves izobraženi svet se poklanja borilcu za svobodo“ itd. To je razžaljiv izrek — je rekel dr. Bleiweis — kakor da bi oni, katerih je velika večina v Avstriji, ki ne čislajo ekskluzivnega Nemca in kulturkämpferja Auersperga, bili neomikanci! In zoper ta izrek mora se protestovati. — Adresa in prekrst trga menda ne bo stalo

mestu mnogo stroškov; al take ovacije imajo vrednost le takrat, ko se sklepajo enoglasno.

— (Deželna komisija za konjerejo) je v seji 6. dne marca sklenila za letos opustiti konkurenčno štacijo za premiranje kónj na Bohinjski Bistrici zaradi tega, ker je premalo premij komisiji dovoljenih. Bohinjci bodo tedaj morali, ako se bodo hoteli premiranja vdeležiti, svoje konje v Radoljico peljati. Druge štacije, namreč: Cirknica, Ribnica, Mokronog, Radoljica, Kranj in Ljubljana — ostanejo. Dnevi, kdaj bo v tem ali onem kraju premiranje, se bodo pozneje naznanili. Ob enem je deželna komisija sklenila premije malo povekšati in sl. ministerstvo prositi, naj bi dovolilo 332 cekinov, ker z dosedaj dovoljenimi 270 cekini ne more premij tako razdeliti, kakor tirjata to število štacij in pa namen, kateri se hoče s premijami doseči.

— (Čitalnica) napravi prihodnjo nedeljo, 12. t. m. „besedo“ s sledečim programom: 1. Ouvertura iz Vilharjeve operete „Jamska Ivanka“ svira vojaški orkester. 2. A. Leban — „Domovini“, moški zbor z samo in dvospevom, spremlja vojaški orkester. 3. Lortzing — Romanca iz opere „Undine“ za bariton s spremljevanjem glasovira, poje gosp. Schmidt. 4. Kreutzer — trospev in peterospev z moškim in ženskim zborom in spremljevanjem glasovira iz opere „Nachtlager von Granada“. Peterospev pojó gospica Piskarjeva in gospodje Valenta, Stegnar, Bizjak in J. Paternoster. 5. a) Thalberg, b) Koschat — „Pozdrav domovini“, trospevi s spremljevanjem glasovira, pojó gospice Namre, Piskar in Ihan. 6. Lortzing — moški in ženski zbor iz opere „Undine“ s samospevom za sopran in bariton in spremljevanjem orkestra. Samospeve pojeta gospica Namre in g. Valenta. 7. Potpourri slovenskih pesem — sestavil gosp. kapelnik Schinzl, svira vojaški orkester. — Začetek ob 7. uri zvečer. — K tej „besedi“ vljudno vabi častite društvenike

čitalničin odbor.

— (Zahvala.) Podpisani odbor čuti se hvaležno zavezanega izreči najsrčnejo zahvalo vsem onim gospodom, ki so toliko časa in truda žrtvovali in maskerado „Sokola“ aranžirali, potem onim, ki so brezplačno prepustili za okinčanje dvorani potrebne reči ter tako pripomogli k sijajnemu vspehu letošnje maskerade. Na zdravje!

Odbor „Sokola“:

Kadilnik, podstarosta.

— (Pobirki iz časnikov.) „Tagblatt“ in „Laibacherica“ sta natisnila zasramovalno nemško pismo, ki ga je pretekli teden župan Ljubljanski gosp. Lašan dobil s podpisom: „für das Comité: der Obmann“ (za odsek: prvomestnik). „Laibacherica“ producira to pismo z vodom, kateremu je napis: „Ein Schand-Bubenstück!“ Mi se popolnoma skladamo s tem napisom in bi le radi zvedeli imé tega pisarja, kateri je cel besednjak nemških psovč vsul čez župana, ki je sicer političen nasprotnik narodni stranki, pa se v javnem svojem delovanju, kolikor je nam znano, ni skazal tacega zagrizenca kakor je marsikak „gemeinderath“, in tudi v socialnih razmerah ni poštenega imena omadeževal. Ko bi voditelji naše stranke hoteli anonimna pisma in celó s podobami, ki so jih večkrat dobili od nemčurske stranke, po časnikih razglašati, bralo bi občinstvo še kaj grjega, kakor je pismo županovo. Zato se nam dvoje čudno zdi pri tej afairi: eno je to, zakaj je došlo to pismo gosp. županu ravno zdaj, ko imajo volitve biti v mestni zbor? — drugo pa, zakaj je gospod Lašan razglasil po časnikih to pismo in ne ga izročil dotični policiji, da bi sledila po hudodelcu pisarju? To je zdaj, kakor se po nekaterih gostilnah in kavarnah čuje,

prava paša nemčurjev, ki fabrikanta tega pisma pripisujejo narodni stranki. Mi pa že iz prejšnjih let vemo, da so se ob času mestnih volitev godile najete razuzdanosti, in tudi to pismo (če tudi morebiti ni po vse resnica, kar se pripoveduje, da je v neki gostilnici, kjer se nemčurji shajajo, bilo skovano), je vsakako **volilni manevar**, s katerim se imajo dvomljivi volilci plašiti, da ne volijo „so bodenlose gemeine Kerle, wie es die Slovenen sind.“ — „Hilf, was helfen kann“ je gêslo nepoboljšljivih nasprotnikov naših. To so pokazali „Tagblattovci“ pred vsem svetom takrat, ko so po vsej sili gosp. dr. Jan. Bleiweisa natolcevali za nasnovača preteпов pri Ježici in na Jančjem, da bi ga bili spravili kot hudodelnika v jetnišnico! Nemčurski svojati ni nič pregrdo, da le svoj namen doseže. Zato smo tudi trdno prepričani, da ono Lašanovo pismo ima le sredstvo biti, osramotiti narodnjake v obliči mestnih volitev 27., 28. in 30. dne t. m. Nehoté pa utegnejo s tem pismom še le narodni reči k zmagi pomagati; vsaj se mora vsak pošten volilec sramovati, v taboru takem biti, iz katerega taka pisma izhajajo. — Da pa tudi naši bralci, ki nemški jezik umejo, poznajo pismo, podamo ga jim v originalu; tako-le se glasi:

„Alter Gauner, Tagedieb, pens. Bureaukrat!

Ihre Stunde hat geschlagen, wenn Sie selbst nicht abtreten, werden Sie gezwungen, nachdem Ihnen schon Weiber Unkenntniss, Unfähigkeit etc. vorwerfen. Ein hier zusammengetretenes Comité von kaum 10 Mann fordert Sie demnach auf, noch vor der Wahl abzutreten, widrigens auch Ihnen schlecht ergehen soll. Auch Ihr Leben ist in Gefahr, Sie Galgenkandidat, Sie Dieb der laibacher Stadtkasse. Können Sie nicht mit der Pension leben, die Sie dem Staate jährlich rauben. Machen Sie der Stadt keinen Schaden mehr, denn wenn Sie Staatsräuber noch als Bürgermeister bleiben, muss der Magistrat binnen kurzem vollständig abbrennen.

Wohlan, gehen Sie zum Teufel oder zu Ihren deutschen Brüdern ins Bismarksreich, oder Stiefelputzer zum Grafen Auersperg, hier haben Sie kein Recht mehr.

So viel zu Ihrer Darnachachtung. Dieser Brief ist in Abschrift an mehrere Personen und Zeitungen, sowie auch nach Wien und andern Orten versandt worden.

Laibach, am 3. März 1876.

Für das Comité: Der Obmann.“

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — Državni zbor je končan, tudi zbornica gosposka je sklenila svoje zborovanje 5. dne t. m. Obeh zbornic zadnji seji pa ste bili viharji, posebno pa ona zbornice poslancev. Ko je namreč šlo zato, ali naj vlada onih 48 milijonov gold. na pósodo vzame v zlatu, srebru ali papirji, je minister Unger poprijel besedo in mahal po onem govoru poslanca Weiss pl. Starckenfelsa, ki je sedanjo sistemo in sedanje ministerstvo tako neusmiljeno šibal. „Pešti Naplo“ trdi, da je Ungerjev govor bil poprej posvetovan v seji vseh ministrov. Minister Unger pa s tem govorom ni pomagal vladi na bolji stan; poslanec Fanderlik je prijel za nepremišljeno besedo ministrovo, da sedanja vlada služi svoji stranki, a ne narodom Avstrijskim, in rekel: „Jaz sem jako hvaležen zato gosp. ministru, da je sam obetal, da sedanja vlada služi le svoji stranki, a ne Avstrijskim narodom; zdaj vsaj iz ust ministrovih vemo, kaj imajo slovanski narodi od te vlade pričakovati. Kako pa ustavoverska stranka povračuje to ljubezen ministrom, o tem je ministerstvo v poslednjem zborovanji doživelo mnogo dokazov in posebno pri Wildauerjevem predlogu, pri razpravi proračuna, pri klosterski postavi, pri železnič-

nih obravnavah, pri obravnavi kupčijske zaveze z Rumunsko vlado. Tako do živega je razrušeno prijateljstvo med ustavoversko stranko in ministerstvom, da mnogi časniki trdijo, da je ministerstvo z Ungerjevim govorom slovó vzelo od vladnega krmila. Državoppravna stranka pa je zapustila zbornico z zavestjo, da je prihodnost njena.

— Pri volitvi v delegacijo je bil za Štajarsko izvoljen: Rechbauer, namestnik Walterskirchen, — za Koroško: Ritter, namestnik Götz, — za Istro: Franceschi, namestnik Vidulić, — za Trst: Teuschl, namestnik Foregger, — za Goriško: Coronini, namestnik Winkler, — za Kranjsko: Thurn, namestnik Langer (dr. Schaffer in dr. Razlag od lani nista bila letos voljena). Minister Lasser je prišel k tem volitvam; njegovo zdravje tedaj menda ni tako slabo, kakor včasih glas počí.

— Ogerski ministri so vendar 5. dne t. m. prišli na Dunaj v razgovor z Dunajskimi ministri, pa se imajo neki danes zopet vrniti v Budapešto, češ, da zaradi silnih povodinj na Ogerskem ne morejo lahko od doma biti. Proti koncu tega meseca imajo zopet priti na Dunaj, da se rešijo za Avstrijo osodepolne zadeve o kupčijski in colni pogodbi in pa Ogerski banki.

— Cesarica je 2. t. m. odpotovala na Angleško, kamor je bila povabljená na lov.

— Bedeković je imenovan za Hrvaškega ministra.

Koroško. Iz Velikovca 5. marcija. — Danes je umrl tukajšnji advokat dr. Valentin Pavlič, občečislani narodnjak in trden steber Slovincem na Koroškem. Bodi mu blag spomin!

Iz Turškega bojišča. — Kakor naznanja nek telegram Dun. „Tagbl.“, so ustajnikov vodje v Sutorini reformnemu načrtu nasproti izdali razglas do evropskih oblasti, v katerem se zahvaljujejo Avstriji za dobrote skazane beguncem, Angleški za pasivno, Črnigori pa za aktivno pomoč, Srbijo kličejo v boj in izreko, da se na Rusije pomoč vsakako zanašajo, „zdaj ali nikdar več!“ klicaje ji. Ob enem izrekajo odločno, da hočejo le popolno neodvisnost od Turčije ali pa smrt, družega ne. — Če ta oklic ni izmišljen, potem ustajniki niso še tako upognjeni, kakor se po sovražnih jim časnikih bere. — Iz telegramov „Obzoru“ poslanih je razvidno, da Rodičevo prizadevanje, ustajnike pomiriti (najbrže vsled povelja na Dunaji prejetega), je prazno; tudi na Črnigori ni boje nič opravil v tem obziru. V Dubrovniku je bil Turški konsulat dal nabiti po voglih oklice, v katerih se pribeglim ustajnikom prigovarja, naj se vrnejo v zapuščeno domovino; drug dan pa so našli na te oklice prilepljene mrtvaške glave. — V Zemunu je mestno glavarstvo razpustilo podporni odbor.

Popravek. V zadnjem listu pri darovih za dr. Costov spominek namesti dr. Josip Ulaga 5 gold. — beri 5 gold. 40 kr.

Žitna cena

v Ljubljani 4. marca 1876.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 8 fl. 45. — banaška 9 fl. 4. — turšice 4 fl. 85. soršice 6 fl. 80. — rži 5 fl. 80. — ječmena 4 fl. 40. — prosa 4 fl. 40. — ajde 5 fl. 40. — ovsa 3 fl. 40. — Krompir 3 fl. 80 kr. 100 kilogramov.

Kursi na Dunaji 6. marca.

5% metaliki 68 fl. 70 kr. Ažijo srebra 104 fl. 20 kr.
Narodno posojilo 73 fl. 75 kr. Napoleondori 9 fl. 18 kr.